

me, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 10, stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de nærmere regler herom.“

11. I § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes efter „§ 3, stk. 1,“: „§ 11, stk. 4,“.

12. I § 26, stk. 2, ændres „§ 10 og § 11“ til: „§§ 9a, 10 og 11“.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 00.

1978. Tilbagebetaling af afgift for varme kan omfatte varmeleverancer, der har fundet sted fra den 3. oktober 1977.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler for opgørelse af afgift for løbende leverancer af varme, for hvilke afregningsperioden er påbegyndt inden den 3. oktober 1977 og afsluttes efter dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forarbejderne til lov nr. 453 af 7. september 1977 om afgift af visse olieprodukter findes i Folketings Tidende for 1976-77 (2. samling):

Lovforslag	Tillæg A, sp. 5073
1. behandling	Tidende, sp. 5911
Udvalgsbetænkning	Tillæg B, sp. 1121
2. behandling	Tidende, sp. 6188
Tillægsbetænkning	Tillæg B, sp. 1313
3. behandling	Tidende, sp. 6556

Ved lovforslaget foreslås det at udvide de momsregistrerede virksomheders adgang til at få olieafgiften tilbagebetalt.

Efter de gældende bestemmelser kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt afgift af olie, forbrugt i virksomheden, f. eks. i eget fyringsanlæg, i samme omfang, som virksomheden har fradrag for indgående merværdiafgift på olien.

Virksomheder, der er tilsluttet fjernvarmeværker o. lign., kan ikke få godtgørelse for den afgift, der er betalt af fjernvarmeværkerne af den til varmeproduktionen forbrugte oliemængde.

Ved lovforslaget foreslås det, at momsregistrerede virksomheder også får mulighed for at få tilbagebetalt den indirekte afgiftsbelastning på varme til opvarmning og procesformål, der leveres fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent. Af praktiske grunde er det imidlertid nødvendigt at begrænse tilbagebetalingsordningen til at omfatte virksomheder, der direkte aftager varme fra et værk og har selvstændig måler på forbruget. Når leverancen skal ske direkte fra værk til forbruger, skyldes det, at der ellers vil opstå særdeles vanskelige fordelingsmæssige problemer.

Olieafgiften tilbagebetales for perioder svarende til virksomhedens momsangivelsesperiode, d. v. s.

for byerhvervene normalt kvartalsvis. Af hensyn til fjernvarmeværkerne, der efter forslaget skal give oplysninger om den indirekte olieafgiftsbelastning på fjernvarmen til hver enkelt aftager, er det dog foreslået, at denne afgiftsbelastning kan opgøres for flere perioder under ét, dog mindst én gang årligt.

Den foreslåede udvidelse af godtgørelsesordningen vil medføre et provenutab, der skønsmæssigt anslås til 30 mio. kr. årligt.

Det er i § 1, nr. 5, foreslået, at der gives ikke-registrerede virksomheder mulighed for at levere afgiftsfri olie til skibe i udenrigs fart, diplomatiske repræsentationer og til registrerede virksomheder. Efter den gældende lov kan sådanne afgiftsfri leverancer kun foretages af registrerede virksomheder, men oliebranchen har fremsat ønske om, at også ikke-registrerede olieleverandører får adgang til at afsætte olie til de nævnte formål. Det er derfor foreslået, at ikke-registrerede olieleverandører kan få bevilling til afgiftsgodtgørelse for de nævnte leverancer.

Det er endvidere foreslået (§ 1, nr. 1), at de efter olieafgiftsloven registrerede virksomheder ved afgiftsindbetalingen fradrager afgiften af virksomhedens eget olieforbrug. Efter den gældende lov sker fradraget først ved momsafregningen.

Toldvæsenets omkostninger ved lovforslagets gennemførelse kan anslås til 640.000 kr. i én-gangsomkostninger og til 325.000 kr. i øgede driftsomkostninger årligt.

Fjernvarmeværkerne, der har fremsat ønske om den foreslåede udvidelse af godtgørelsesordningen for varme, har erklæret sig villige til at medvirke ved ordningens gennemførelse, uanset at den også for værkerne vil medføre øgede administrationsudgifter.